

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера.
За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 перпера на по године 6 перпера.
За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату.
Преишљаш се прима само у годишњим и полугодишњим роковима и поклаже у најријед.
Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за Иностранство 25 пара.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Власник: Државна Штампарија

Издаје суботом

Уредник и одговорни уредник: Ђоко Милићковић

Преплата се шаље само АД министарству „Глас Црногорца“ на Цетиње.
Дописе се шаљу Уредништву — Рукописи се не враћају.
Огласи се шаљу Администрацији и циплају се: за сваку ријеч или број до пет цифара и петит слова по 4 пара, гармонична слова 6 пара; циперо слова 8 пара — за први пут, а за сваки даљи пут у пољу од горње цијене. Најмањи оглас наплаћује се 1 перпер. — Осим наплате изнеше цијене од ријечи, наплаћује се по закону о таксима још по 30 пара за свако поједино оглашавање.

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, по саслушању Нашег Министарског Савјета, а на основу чл. 59. Устава, чл. 9. Закона о привременом пословном реду у Народној Скупштини и чл. 37. Закона о изборима народних посланика, ријешили смо и рјешавамо:

Пошто је Народна Скупштина, сазвана у редован сазив за 1914. год., у својој редовној трећој и четвртој сједници од 1. и 3. фебруара 1914. год., одлучила:

да се избори народних посланика за капетаније: Пјешивачку, Љешанску и Планине Пивске огласе неважећи, а нареду нови избори за то:

1.) што је посланик за капетанију Пјешивачку, Мирко Мијушковић, Министар Просвјете и Црквених Послова, изабрат за посланика у капетанији Требјешкој, те га је Скупштина — пошто је Мијушковић приликом скупштинске одлуке био, по званичном послу, одсутан од сједнице, те се није могао изјаснити којег се избора прима — на основу чл. 37. Закона о изборима народних посланика, огласила за посланика капетаније Требјешке;

2.) што је посланик за капетанију Љешанску, Митар Вукчевић, члан Обласног Суда у пензији, изабрат за посланика у вароши Подгорици, и пошто се изјаснио да се прима за посланика вароши Подгорице — те га је Народна Скупштина, а на основу чл. 37. Закона о изборима народних посланика, огласила за посланика вароши Подгорице;

3.) што је посланик за капетанију Планине Пивске, Радоје Радоичић, учитељ, изабрат и за посланика капетаније Жупе Пивске, и пошто се изјаснио да се прима за посланика капетаније Жупе Пивске, те га је Народна Скупштина, а на основу чл. 37. поменутог закона, огласила за посланика капетаније Жупе Пивске; —

Наредити:

да се на дан 23. фебруара 1914. године изврше нови избори за капетаније: Пјешивачку, Љешанску и Планине Пивске, а за четворогодишњу скупштинску периоду 1914, 1915, 1916. и 1917. године.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Ријека, 4. фебруара 1914. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
Лабуд Гојнић с. р.МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, ријешили смо се наредити и наређујемо:

Пошто је Народна Скупштина на својој трећој редовној сједници од 1. ов. мј., а на основу извјештаја верификационог одбора, поништила као незаконите изборе народних посланика у капетанијама: Петрушинској и Колашинској, то се на основу чл. 59. Устава и чл. 9. закона о пословном реду у Народној Скупштини, у вези са чл. 38. закона о изборима народних посланика, имају извршити накнадни избори посланика у поменутијем капетанијама на дан 23. фебруара ове године за четворогодишњу периоду 1914., 1915., 1916. и 1917. године.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Ријека, 4. фебруара 1914. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
Лабуд Гојнић с. р.МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, ријешили смо и рјешавамо:

Да се Стеван Ђ. Ђоновић, писар капетаније Горњо-Црмичке, на основу члана 45. закона о чиновницима грађанског реда, стави у стање покоја с пенсијом која му по годинама службе припада.

Наш Министар Унутрашњих Дјела и Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврше овај указ.

Ријека, 4. фебруара 1914. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
Лабуд Гојнић с. р.
Министар Финансија и Грађевина,
Р. Поповић с. р.МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, ријешили смо и рјешавамо:

Да се Илији Ђокићу, писару капетаније Горњо-Морачке, на основу члана 21. закона о чиновницима грађанског реда, уважи оставка коју је поднио на државну службу.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Ријека, 4. фебруара 1914. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
Лабуд Гојнић с. р.МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, постављамо: за писара капетаније Горњо-Морачке, Стевана М. Бојића, са годишњом платом од шест стотина перпера.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Ријека, 4. фебруара 1914. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
Лабуд Гојнић с. р.МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, постављамо: за писара капетаније Горњо-Црмичке, Јова М. Леверду, досадашњег в. д. писара исте капетаније, и за писара капетаније Полимске, Миливоја Коматину; обојицу са годишњом платом од по шест стотина перпера.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Ријека, 4. фебруара 1914. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
Лабуд Гојнић с. р.МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а на основу чл. 40. закона о пословном реду у Државном Савјету, одобрили смо и одобравамо рјешење Државног Савјета од 24. текућег, број 203., донесено на основу тач. 7. члана 120. Устава, које гласи:

»Да се Ђуро и Андрија Живановићи са породицом, изузетним путем прима у црногорско држављанство«.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 26. јануара 1914. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
Лабуд Гојнић с. р.

ЗАПИСНИК

II. редовне сједнице Народне Скупштине
КРАЉЕВИНЕ ЦРНЕ ГОРЕ

држате 31. јануара 1914. г.

Председавао:
Предсједник Народне Скупштине,
Мило Дожић.Секретар:
Крсто Поповић.

Присутни су били г. г. министри: бригадир сердар Ј. Вукотић, Л. Гојнић, Р. Поповић, М. Мијушковић и Љ. Бакић.

Сједницу је отворио предсједник Мило Дожић у 9. часова прије подне.

Секретар Крсто Поповић прочитао је записнике II. претходног састанка и I. редовне сједнице. Први је примљен с примједбом Митра Вукчевића, а други без примједбе.

Прочитане су телеграфске честитке, упућене Народној Скупштини из унутрашњости, и то: Зарије Килибарде с друштвом с Велимља, Божја Мартиновића с друштвом из Пљеваља, Рашка Поповића с друштвом из Подгорице, Петра Пекића с Вира, Вука Чејовића с другом из Подгорице, Ђорђија Милановића из Никшића, Драга Вукотића из истог мјеста, Марка Цвјетковића из Пећи, Марка Томовића с друштвом из Бара, Павића Маудића из Подгорице, Стевана Јовићевића с другом

из Никшића, Милете Поповића из Подгорице, Бошка Велашевића с друштвом из истог мјеста и Миливоја Бојића из Липова; а осим тога прочитане су и писмене честитке: Крста Марковића с Вира Тодора Лекића из Бера и Зарије Кркелића с другом из Братонозића.

Прочитане су у изводу молбе и жалбе, и то: Василије Н. Филиповићке с Цекина, Миле Ђ. Рашиновић из Лајковића, Пера Матановића из Новог, Савице М. Радловић из Спужа, Љубомира А. Булатовића из Мркојевића, Радомира Кривокапића — Орлинског с Цетиња, Тодора Комненића с истог мјеста, Ника Вујановића из Бара, Леонтија Нинковића из Острога, Вука Пејовића с Цетиња, Пера И. Вукчевића с друштвом с истог мјеста, Ђока Беловића с друштвом из Подгорице, Шћепана Кустудића с друштвом из Никшића, Управе пиваре »Оногост« у Никшићу, Павла Лакићевића из Бијелог Поља, Јока Н. Ђурановића с Добрског Села, Миливоја К. Лакићевића из Доње Мораче, Павића М. Ђурановића из Ст. Бара и попа Ј. Авдаловића из Пиве.

Скупштина је одобрила тражена осуства народних посланика: арцибискупа Добричића, муфтије Карађузиновића, Луке Ивовића и Мила Церовића.

Јанко Тошковић узео је за свој приједлог молбу Милоша М. Рашиновића, предсједника удружења црногорских ђака у Биограду.

Радуле Стаматовић, узео је за свој приједлог молбу учитеља Милана Поповића с друштвом из Бера.

Крсто Јаблан, узео је за свој приједлог молбу Анђе Вукотић, учитељице у Улцињу.

Гаврило Церовић узео је за свој приједлог молбу Стане Б. Божовић из Подгорице.

Марко Вукосавовић узео је за свој приједлог молбу учитеља Бошка Думовића с Цетиња.

Јован Ђурашковић узео је за свој приједлог молбу Петра Вукосавовића с друштвом из Улциња.

Радоје Радојичић узео је за свој приједлог молбу Јова Авдаловића из Пиве.

Предсједник Министарског Савјета, министар војни, генерал-ађутант, бригадир сердар Јанко Вукотић, прочитао је програм рада Краљевске Владе.

Пријешло се на прву тачку дневног реда: подјела посланика у одсјеке

Иза одмора, предсједник Мило Дожић саопштио је, да су одсјеци конституисани овако: I. одсјек: предсједник Јован Матановић, секретар Радоје Радојичић, члан у одбору за молбе и жалбе Илија Прелевић; II. одсјек: предсједник Гавро Вуковић, секретар Јанко Тошковић, члан у одбору за молбе и жалбе Зарија Вуковић; III. одсјек: предсједник Јован Ђурашковић, секретар Станко Обрадовић, члан у одбору за молбе и жалбе Саво Радловић.

Пријешло се на другу тачку дневног реда: избор одбора За нацрт Адресе.

Предсједник Мило Дожић, овлашћен од Скупштине — по пред-

логу Митра Вукчевића — предложио је, а Скупштина примила за чланове адресног одбора:

Војв. Гавра Вуковића, Сава Вукетића, Михаила Буквића, Василију Жугића, Васа Мартиновића, Јанка Спасојевића, Јанка Тошковића, Милисава Николића, и Јована Ђурашковића.

Сједница је закључена у 11¹/₂ часова прије подне.

Предсједник Народне Скупштине,
Мило Дожић.

Секретар:
Крсто Поповић

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

ДВОРСКЕ И ДИПЛОМАТСКЕ ВИЈЕСТИ

— Њ. Кр. Вис. Књаз Петар вратио се са Ријеке на Цетиње.

ТЕЛЕГРАМИ

Српске и угарске жељезнице.

Биоград, 1. фебруара

Пошто се велика количина трговачких вагона накупила на биоградској станици, дирекцији српских државних жељезница нашла се принуђеном да обустави, за кратко вријеме, примање вагона са малом брзином, како из покрајине тако и из иностранства.

Српска дирекција обавијестила је о својој одлуци дирекцију угарских жељезница, прецизирајући и истичући нарочито да ова мјера нимало не омета провоз трговачке робе која иде за Турску, Грчку и Бугарску и да се она може водити без икакве тешкоће.

Али угарска дирекција телеграфисала је да 450 вагона чека између станица Земунa и Инђије, и да је приморана да обустави пошљике малом брзином за Србију и од стране Србије.

Није, дакле, српска дирекција забранила провоз, већ угарска дирекција која је без претходног споразума са српском дирекцијом предузела ову одлуку. Биоградска станица примила је више од 500 вагона који су били у Угарској задржани и тако ослободила угарске станице.

Пошто, дакле, разлог који наводи угарска дирекција, више не постоји, српска дирекција је телеграфисала угарској дирекцији да укине забрану. Депеша констатује да српска дирекција није тражила ову забрану и да на њу не пада одговорност. О томе је извијештена дирекција бугарских жељезница. — Биоградски Пресби́ро.

ПОДЛИСТАК

ПУТ ВЛАДИКЕ РАДА У БЕЧ 1844

Још прошле, 1843, године намјеравао је Његош поћи по трећи пут до Петрограда. У извјешћу које је 8. јуна ове године послано из Задра у Беч вели се: »Владика жели да отпутује у Петроград, и већ је био учинио у том смислу корак код бечког руског посланика. Али како од њега није добио одговора, закључио је јула или августа ове године поћи у Беч».

Ипак — ни до тога пута у Беч није тада дошло. Турци су заузели били у Скадарском Језеру острва Врањину и Лесендру, и Владика се имао прије свега о њихову повратку постарати. Тога ради валао му се измирити са херцеговачким везиром, како би с те стране имао одријешене руке. У том је успио и 9 (28) октобра 1843 потписан је у Котору споразум, учињен између Осман-аге Зворниковића у име херцеговачког везира, и Димитрија Милаковића у име Владике Рада. Сад је владика могао чинити штогод на југу. Напао је на Врањину и освојио је, али је код Лесендре био сузбијен те се повукао на Врањину поново напустио. По том се владика неко пријеме налазио на

Српски пријестолонаследник.

Биоград, 1. фебруара

Пријестолонаследник Александар стигао је синоћ у 11 сати у Биоград. Пошто је већ било касно, није било свечаног дочека, и пријестолонаследника при силаску с воза дочекао је један ађутант и ордонанс официр, дворски достојанственици и шеф биоградске полиције. Маршал Двора отпратио је пријестолонаследника. — Биоградски Пресби́ро.

Грчки пријестолонаследник.

Биоград, 1. фебруара

Грчки пријестолонаследник Ђорђе предао је јуче Краљу Петру двије грчке ратне медаље: једну за Краља Петра, а другу за српског пријестолонаследника Александра. Кад је Краљ Петар јуче враћао посјету грчком пријестолонаследнику Ђорђу, предао му је српску ратну медаљу и ленту Карађорђевог звијезде. Биоградски Пресби́ро.

Биоград, 1. фебруара

На свечаном ручку, јуче, у Краљевом Двору у част грчког пријестолонаследника, Краљ Петар у здравници коју је подигао, честитао је добродошлицу Диадоку и рекао: »Дижем Своју чашу у част Вашег Краљевског Височанства као и за срећу Њ. В. Краља Константина, Мога славног и драгог савезника, за напредак Грчке и њезине војске која се увјенчала славом. Диадок, одговарајући, истакао је тијесне везе које вежу Србију са Грчком и пио у здравље Његова Величанства, за срећу пријестолонаследника и напредак Србије, и у славу храбре војске Краља Петра. — Биоградски Пресби́ро.

Ђугарски посланик у Ђиограду.

Биоград, 4. фебруара

Јутрос је Краљ примио у свечану аудиенцију, у присуству г. Николе Пашића, Предсједника Министарског Савјета и Министра Иностранних Дјела, — новог Министра Бугарске, Чапрашикова, са свим уобичајеним церемонијалом. У говорима које су измијенили, поменуто је благотворност обнове дипломатских односа. — Биоградски Пресби́ро.

Кнез Вид.

Беч, 1. фебруара

Кнез Вид допутовао је у Беч и посјетио грофа Берхтолда. Цар је примио Кнеза и дао ручак у његову част, одликовавши га великим крстом Леополдова реда. — Бечки Кор. Биро.

Беч, 2. фебруара

Кнез Вид је отпутовао у Берлин. — Бечки Кор. Биро.

Рим, 1. фебруара

Арбанашко изасланство са Есад пашом на челу, дошло је у Рим. — Бечки Кор. Биро.

Рим, 2. фебруара

Есад паша посјетио је Маркиза ди Сан Ђулиана, Министра Иностранних Дјела, и био је примљен у аудиенцију од Краља. — Бечки Кор. Биро.

Највид, 4. фебруара

Арбанашка депутација биће примљена 6. фебруара. Кнез Вид путоваће у Лондон да поздравља Краља Ђорђа. — Бечки Кор. Биро.

Берлин, 5. фебруара

Кнез Вид је отпутовао у Лондон и вратиће се преко Париза у Највид. — Бечки Кор. Биро.

Етејска острва и Ђипр.

Цариград, 2. фебруара

Велике Силе предале су Порти колективну ноту односно острва. Нота је једнака оној која је јуче предана у Атини. Порта ће сјутра одговорити. Увјеравају да ће то бити само обичан протест. — Бечки Кор. Биро.

Цариград, 3. фебруара

Порта у својој ноти којом одговара односно острва, потсјећа на своје више пута понављане изјаве. Њима је истицала неопходност да задржи у својој власти острва која се налазе око Дарданела и која сачињавају интегрални дио Анатолије. Порта констатује са много жаљења да се није поклањало довољно обзира животним потребама Турске, и да ово питање није ријешено на начин како би ишчезле сваке озбиљне разморице. Турска ће се трудити да осигура остварење својих захтјева. — Бечки Кор. Биро.

Руски Министар Предсједник.

Петроград, 1. фебруара

Горемикин је именован предсједником Министарског Савјета. Г. Коковцеву који одступа, цар је дао титулу грофа. — Бечки Кор. Биро.

Варшавски гувернер.

Варшава, 2. фебруара

Варшавски гувернер, генерал Скалон, преминуо је. — Беч. Кор. Биро.

Одликовање Ђерхтолда.

Беч, 4. фебруара

Цар је одликовао грофа Берхтолда великим крстом реда Св. Стевана. — Бечки Кор. Биро.

Маркиз ди Сан-Ђулиано.

Рим, 6. фебруара

Маркиз ди Сан Ђулиано, италијански министар иностраних дјела,

вратиће посјету грофу Берхтолду у Опатији (Абацији). — Бечки Кор. Биро.

Руско-шурски спор.

Цариград, 6. фебруара

Преговорима између руског отпавника послова и Халил-беја нашло се ријешење за сва спорна питања. — Бечки Кор. Биро.

Српско-шурски мир.

Цариград, 6. фебруара

Израђен је пројект уговора о српско-турском миру и предан у Биограду. — Бечки Кор. Биро.

Женидба Грчког пријестолонаследника.

Атина, 6. фебруара

Диадок ће се вратити у марту у Букурешт. Вјероватно тада ће бити објављено његово вјерење са румунском принцезом Јелисаветом. Краљ ће пратити Диадока. — Бечки Кор. Биро.

Домаће вијести

Јубилеј проте Матановића. На Срећење је у нашој пријестоници прослављен риједак свештенички јубилеј. Тога дана навршило се пуних педесет година свештеничке службе нашег заслужног и уваженог протојереја г. Крста Матановића. Слављеник је поменутога дана био обасипан безбројним видним доказима љубави и поштовања са стране своје пастве и готово цјелокупног пријестоничког грађанства. У његов дом похитали су на честитање представници свијех пријестоничких кругова, богато и сиромашно, да му одају поштовање, које свуда у једнакој мјери ужива, и да га увјере о једнодушности народне љубави, коју је стекао и као примјеран свештеник, и као одлични родољубиви и јуначни син нашег народа. Живот слављеников пун је свијетлих дјела узорна служитеља Божјег олтара, жарког родољуба и вјерна сина Отаџбине. У њем су оличене врлине правог свештеника српске цркве: узорна проповједника Христове науке и јуначког борца за српску слободу. Прото Крсто рођен је 1847. По свршеној богословији био је свештеник све до 1875. год., када је напустио Црну Гору и пријешао у Србију. Ту га је затекао и рат с Турском. Млади свештеник ступио је у редове бораца 15. јуна као барјактар батаљонски у бригади Јована Поповића и учествовао је под командом генерала Милојка Лешјанина у низу крвавих бојева од 19. јуна до 26. августа, на Великом Извору, Зајечару и Вратарници, а учествовао је у тродневној непрекидној крвавој борби код Књажевца, када је браничевска бригада пошла у помоћ генералу Хорватовићу.

Послије тога га је наш изасланик, десташиран српској врховној команди, војвода Машо Врбица позвао и по дозволи српске команде уврстио у чувену јатаганску легију, која се борила код Делиграда, Алексинца и Бабовишта. Ту је показао такво јунаштво, да је руски генерал Черњајев са својих груди скинуо медаљу за храброст и прикачио је храбром и неустрашивом свештенику, а војвода Врбица одликовао га је сребрним ножем — одлико-

Владика се држи веома поносито, гордо; држе да је замишљен о судбини своје земље. Секретар поглаварев поздравио га је и испратио, а он га је једва ријечи удостојио; бригадири и други виши официри такођер су га поздравили и питали како је ноћ провео — али он готово ништа није одговорио.

Само је изјавио како мисли у Бечу остати до априла, а тада се вратити у Црну Гору.

Уз то се биљежи како је владика рад да 1000 црногорских породица пресели у Аустрију, гдје је као горштаци ратници били од користи.

Циљ му је — вели се даље — да од истовјерног двора руског уреди годишњу помоћ и да једном већ оконча питање сукоба са Турцима. Нада се да ће њега и његову земљу и Аустрија новчано помоћи. У Млечима ће купити тонове и ђулад. Ађутанта Вуковића послаће у Петроград да сврши владине и државне послове.

На истом броду с владиком је путовао од Шибеника и гласовити Никола Томазео, песник, философ, књижевник и политичар, особити познавалац владин. Томазео је из Млетака био дошао у своје родно мјесто Шибеник, гдје је пробавио око мјесец и по дана; сада се враћа преко Трста у Млетке. С Владиком је на броду подужије разговарао.

обалама језерским, а посљедњих дина те, 1843 године пошао је доста нагло на пут у Беч.

Службени извјештај из Котора од 15. јануара по новом 1844. јавља:

Владика се нада да ће се у Бечу на цареву дворцу видјети и с руским царем и са баварским краљем, те ће том приликом ријешити и своје спорове с Турском. Држи да ће се за два мјесеца већ натраг вратити. Он одушевљено говори о култивисању Црне Горе, о школама које мисли завести, прича о топовима које ће купити. Намјерава да Цетиње преобрати у варош. Осим тога у Бечу и у Петрограду разгледаће дворе, министарства и остало, па све што је у Аустрији и у Русији боље и љепше, пресадити у Црну Гору. Ручао је са ђенералом-мајором из Дубровника, па су се растали, и тада је владика пошао на пут.

У Задар је владика стигао 18. јануара. Из службених извјештаја, послатих у Бечу тога дана и 20. истог мјесеца, сазнајемо ове детаље.

У владициној пратњи се налазе: његов ађутант Филип Вуковић или Кокотић, који је аустријски екс-официр, перјаник Вид Божовић и један слуга.

У Задар је приспио реченога дана око 3 сах. (по подне) на броду »Штирмер«. Пристаниште је задарско било испражњено

и свечано за дочек спремљено. Кад је брод пристао, отишао је на њ президентов секретар фон Кемплер да га поздрави од стране земаљског поглавара. Послије пола сахата изишао је владика на суво, гдје је поздрављен по мрнарском обичају, а затим се упутио у гувернерову палату, гдје га је гувернер Далмације очекивао на објед.

Владика је у лијепом и богатом црногорском одијелу на глави носио црвену капу. Мисли сјутра рано лађом продужити пут у Трст, одакле ће по малом одмору даље у Беч.

Послије обједна владика је психодио православнога владика Мутибарића, кога није застао дома. Походио је и хофрата барона Шалера, с којим се шетао по тврђави и разгледао топове.

Те вечери је у част његову била код земаљског поглавара сјајна забава, на којој су били најотмјенији гости и елегантне даме; музика је свирала, друштво се забављало и играло. Владика је играо томболе, али су ови уочили да је врло уздржљив и да мало говори. Око поноћи, по сунуе, вратио се на брод, гдје је провео ноћ.

Сјутра дан у 7¹/₂ сахата изјутра земаљски поглавар, сви синоћњи гости и друга одабрана лица дођоше на лађу да се с владиком опросте. Послије пола сахата брод се отиснуо од обале.

вање, које није ни један војник добио. То је Матановића толико раздрагало, да је на моравском вјску дао потпис Черњајеву пред цијелом војском да ће добијеним ножем или посјећи турску главу или се вратити неће. Своје обећање он је и извршио и генерал Черњајев га је зато одликовао Таковским орденом с мачевима и издао му похвалницу пред цијелим штабом. Исто тако је с великим пожртвовањем учествовао и у борбама на В. Планини, прокупачком пољу и др.

Заслуге слазеникоје добиле су најљепше и најдрагоцјеније признање са кинисине нашега Краљевског Пријестола у телеграфској честитци, коју је на Сретење г. проти Њ. Вел. Краљ благоизволио упутити са Ријеке. Честитка гласи:

»Приликом Ваше педесетогодишње ревносне и побожне службе пред олтаром Цетињског Манастира, овог светог храма, који су Моји славни претци саградили у славу Божију а за крјепост и непоколебив стуб наше свете православне вјере, свесрдно Вам честитам ово Ваше данашње ријетко славе и као Моје признање подарујем Вам други степен Мојеј ордена Данила I. да Вам он реси старачка прса поред оних одличја, која сте задобили служећи неуморно цркви и просвјети, као и оних која сте стекли на бојним пољима«.

НИКОЛА.

Његово Високопреосвештенство Митрополит Црногорски Г. Митрофан послао је слављенику писмену честитку, којом га извјештава да га одликује напрсним крстом. У писму Поглавар наше цркве између осталог каже: »врло ми је драго, што ти са правом могу признати, да си у твојим свештеничким дужностима увијек био тачан и исправан. У твојој служби био си издржљив и неуморан, а то је врлина, која служитеља Божјег олтару најбоље краси«.

Као израз љубави и признања пријестоничког грађанства Општина Цетињска дала је слављенику лијеп поклон: два велика сребрна свијећњака, а Црквено Пјевачко Друштво »Његош« икону Христа Спаситеља.

Слављеник је примио веома дирљиве и топле телеграфске честитке од Митрополита Србије, Архиепископа Београдског Димитрија; од Епископа Шабачког Сергија; од нашега Захумско-рашког Епископа Кирила; од посланика Србије у Бечу Јовановића; од проте Милана Ђурића из Београда; од српског посланика на Цетињу Гавриловића; од бив. посланика Т. Петковића; од Стојана Рибарца; од пуковника Христића и од многих других угледних личности из унутрашњости и са стране.

Особито нам је мило, што смо могли забиљежити да је педесетогодишњица свештеничке службе г. прота Матановића овако лијепо прослављена и увеличана толиким знацима заслужена признања. Уваженом слављенику од срца желимо још »многаја«.

Један апел

Браћо,

Наша храбра и побједоносна војска извршила је најсветије дјело — дјело ослобођења нашега народа испод туђега јарма. Наша мила домовина проширена је и увећана. Сада су нашој отаџбини потребни ваљани и спремни радници, који ће је својим радом унаприједити, да се и на пољу културе и цивилизације покаже као и на бојном пољу. Али за овај свети и узвишени задатак потребне су школе, тај расадник васпитања и образовања наше омладине — будућности наше миле домовине.

Највишом милошћу нашег узвишеног Краља Господара беранска је област добила гимназију која ће спремати ваљане

и вјерне синове Краљу и отаџбини. Међутим ова област је била од вајкада ни мртвој стражи, увијек изложена насртајима дивљих непријатеља, и узимала активна учешћа у свима покретима за ослобођење.

Године 1854, 1862, 1875, 1898 и 1912. прије рата написане су у историји беранске области црним словима. Није остало куће, која није по неколико пута паљена а да не ређамо жртве у животима, прогањања и мучења. Све је то довело народ до јаког материјалног опадања.

Омладини је потребна гимназијска зграда. здрава и угодна, »јер у здравом тијелу, здрава је и душа«. Народ беранске области сам није у стању да подигне такву зграду, јер је то скопчано са великим материјалним жртвама, које он није у стању да поднесе. Због тога је на народном збору 6. јануара ов. год. изабран Одбор за прикупљање прилога за гимназијску зграду, који апелује на цио наш народ без разлике вјере и на све добротворе просвјете, да нам притекну у помоћ својим добровољним прилозима за ову просвјетну установу. Најмањи прилог прима се са захвалношћу. Имена приложника објавиће се преко званичног листа и у годишњем извјештају беранске гимназије.

На Богојављење 6. јан. 1914.

у Беранама.

Покровитељ,

А. Е. и Митрополит Пећски,

Д-р Гаврило

П. Председник, Председник,
К. М. Костић, проф; бригадир А. Цемовић;
Благајник, Секретар,
Петро Гезавић, трг. М. Цемовић, надзор.

Чланови Одбора:

Војвода Лакић Војводић; бригадир Радомир Вешовић; бригадир Милош Меденица; Јеврем Бакић; Муфтија Делевић; Милутин Радоњић, обл. управитељ; командир Лабовић; поп Јосиф Бојовић; ком. Вукота Пантовић; д-р Станко Радовић; Ђорђе Димић, трговац; Адем Софтић, трговац; хоџа Афис Рамусовић; Амет Ганић, трг.; Зарија Куч, трг.; Симо Марић, трговац; Алекса Баскић, трг.; Станиша Турковић, великопосједник.

КЊИЖЕВНОСТ УМЈЕТНОСТ И ПРОСВЈЕТА

Њ. В. Краљица Угледни швајцарски лист, Neue Zürcher Zeitung, доноси у свом 210 броју од 12 фебруара (по новом) један врло симпатично и топло написан чланак о Њ. В. Краљици Милени.

Велика културна прослава.

Пишу нам из Загреба:

Пригодом стогодишњице рођења великог нашег културног радника, апостола југословенске идеје, pjesника-философа Петра П. Петровића Његоша, и пригодом десетогодишњице свог опстанка, приређује српско академско друштво »Његош« 1. марта о. г. (по новом) велику прославу уз судјеловање свих хрватских, српских и словеначких културних друштава.

»Његош« већ ради око неколико мјесеци у споразуму са свим нашим друштвима у Загребу. Програм прославе и њен замашај велик је и њен је значај опћенародни, југословенски, а успјех њен зависи од одзива наше јавности.

Сама свечаност раздијељена је у три дијела. Рано у јутро биће у цркви свечани помен на ком ће говорити познати југо словенски проповједник Др. Николај Велимировић. Иза тога биће свечана академија на којој ће судјеловати први културни радници цијелог нашег троименог народа као Др. Ђуро Шурмин, Др. Фран Илешић и Павле Поповић. У вече биће забава коју приређују сва наша друштва.

Важност и значај читаве прославе, мислимо, не треба посебно истицати, јер је

Најзад се све то потврђује и дописом који је из Трста послат Аугзбуршком Општим Новинама сјутра дан по владину доласку овомо. Нека буде поменуто да је владика у том далеком њемачком листу бивао редовно штићен. У тим новинама се и прије и после писало и јављало о Владици и о Црној Гори више но ма у ком словенском листу. Константовано је податцима које сам нашао у службеним актима да су сви ти извјештаји слати редовно из непосредне околине владине — али овдје није ријеч о томе. Забиљежено је још да је прве вечери по Његошеву доласку у Трст пјевана опера »Роберт ђаво« и да је владика с ванредним задовољством »слушао звуке музичке и пратио вилинску игру дивне Гретин Фебрик«.

У Беч је Владика — опет према службеним извјештајима — стигао 26. јануара по новом, дакле на дан Св. Саве. Најприје је био одсио у гостионици »код вароши Франкфурта«, а после неколико дана узео је приватан стан на Стефанс-плацу бр. 627.

Чинио је више похода високим лицима и породицама, био је код кнеза Метерниха, походио је и пређашњег српског кнеза Мих. Обреновића који је тада у Бечу живио, и царско-рускога посланика грофа Медема. Увијек су са њим ишли као његови пратиоци ађутант Буковић и Вид

свако данас увјерен да су овакве национално-културне манифестације необично потребне.

Дужност је наша, овамошњег народа, хрватског, српског и словеначког, да покажемо своју културну снагу и једнодушност, голему виталност која није мања од оне наше браће.

Наше снажне и јединствене манифестације увијек и на сваком мјесту потенцираће само нашу вјеру у велику народну будућност, а биће и добра опомена онима који нас богателишу, као и онима који хоће да о нама а без нас одлучују.

Успјех читаве прославе, особито њеног опћенародног значаја, зависи од одзива наше јавности. А ова је у ово задње вријеме показала да у оваким питањима, гдје се ради о једној великој општеној манифестацији, зна остати на висини која одговара нашем положају и нашој лијепи будућности и културној улози.

25-годишњица књижевног рада г. Светозара Ђоровића. Прије неколико дана, прославио је у Мостару, скромно и без рекламе, у кругу својих најинтимнијих пријатеља, двадесет-и пет годишњицу свога књижевног рада г. Светозар Ђоровић, одлични српски књижевник и приповједач.

Као што приликом овог лијепог јубилеја, отмјена скромност и нетражење рекламе одликовала је и књижевни рад херцеговачког писца. Двадесет и пет година он је писао честито и неуморно, и данас, после рада од четвртине вијека, он сам има на шта да се осврне, а његови пријатељи имају заиста на чему да му честитају.

Јер, данас, Светозар Ђоровић заузима једно од најљепших мјеста међу нашим приповједачима.

По својој плодности, он иде међу наше најплодније прозне писце садашњости. Пишући много, он пише врло добро, понешто неједнако, и никада рђаво. Његова литература је солидна; он никад не тражи позу; никад не блофира; вазда остаје свој у добрим и slabим странама — а то је што чини врлину, жанр, оригиналност и индивидуалност једног доброг писца. И ради те своје солидности и честитости, преживјеће много писаца које је талас моде, каприса, или успјех подражавања избацио на површину и истакао на незаслужено мјесто.

Не треба с омаловажавањем пријећи ни преко његовог драмског рада. Биоградско Народно Позориште је одало достојно признање његовој љубави према драми, приређујући Ђоровићево вече.

И у приповијетци и у драми, он никад не силази са терена своје драге Херцеговине, специјално Мостара. Он је забиљежио један број драгоцијних типова који би остали изгубљени и заборављени да није било његова пера. Он слика у три-четири боје, просто и неусиљено, и постижава ефекте према занимљивости и избору предмета, Стил му је јасан, и ако кадгод преопширан. Његова врлина је остала прича; епизоду која чини причу, г. Светозар Ђоровић изводи вазда одлично, реално и вјерно, са правом и непромашеном поентом. То ће вазда остати најбоље слике српског и српско-муслиманског елемента у Мостару и Херцеговини, и њихових међусобних односа. Треба нарочито истаћи природност дијалога прича и драмских чинова г. Светозара Ђоровића. Он редовно добија што је краћи и концизнији, док губи у композицији и дужини.

Г. Светозар Ђоровић налази се и данас у пуном напону своје снаге и интензивности продукције; и он још није казао своју последњу ријеч. Српска књижевност у којој је он себи својим радом створио одлично мјесто, очекује од њега нових прилога.

Последњих година, г. Светозар Ђоровић издао је неколико збирака својих дефи-

нитивно уређених и пробраних радова, под насловом У часовина Одмора. Као што смо извјештени, он ће наставити ту серију са истим самоусавршавањем са којим је постигао опште симпатије.

Придружујући своје честитке јубилеју овог одличног херцеговачког писца, морамо истакнути да је г. Светозар Ђоровић улазио и у политику и био биран за посланика у босанско-херцеговачком сабору. Његов политички рад је био увијек свијетлао и српски. Недавно, пун патриотске ресигнације, он се повукао са парламентарног поља.

Dr. Antoine Spiliotopoulos: Les Finances du Monténégro. Extrait du Journal »Panellinon Kratos«. Athènes, 1914, 13 p.

Др. Антоније Спилиотопулос који је у свом листу »Панелионион Кратос« писао увијек са највећим симпатијама за Црну Гору, послао нам је једну малу брошуру у којој је отштампан, преведен на француски, један његов чланак о црногорским финансијама. Уважени грчки новинар третира у овом чланку питање зајма који је Европа гарантовала Црној Гори као отштету за Скадар. Чланак је написан топло и пријатељски, и његов писац изражава у њему највеће наде за финансијски и економски развитац Црне Горе.

Припреме за I. пјевачку славу Срба пјевача у Сомбору. Приређивачки одбор развио је опсежну дјелатност да пјевачка слава уроди што љепшим успјехом. Издао је и разаслан је свима срп. пјевачким друштвима проглас који гласи овако:

Браћо Срби пјевачи!

Савез Српских Пјевачких друштава, маја г. 1914. на Духове приређује у Сомбору, I. пјевачку славу Срба пјевача.

Што смо до сада пропустили, вријеме је да надокнадимо, вријеме је да створимо чврсту организацију Срба пјевача, те да се тако удружени посветимо са већом и већом снагом његовању миле нам српске pjesме.

И ми Срби пјевачи не треба више да останемо разбијена војска, него ако хоћемо да нас убрајају међу озбиљне културне раднике народа српског, треба да се збијемо у једно братско и моћно коло и да развијемо смишљени и систематски заједнички рад око његовања српске pjesме.

Тој сврси хоће да служи и I. пјевачка слава Срба пјевача, на коју овим срдачно позивамо све српске пјевачке дружине. Редовне чланове Савеза Српских Пјевачких Друштава, који су већ и савезним правилима обавезани да учествују у пјевачкој слави, молимо да испуне ову чланску дужност своју те да дођу у пуном броју корпоративно на славу. Али срдачно позивамо и молимо и све остале српске пјевачке дружине из свих српских крајева да нам дођу на I. пјевачку славу Срба пјевача, апелујући на њихово родољубље и љубав према српској pjesми. Искупимо се браћо Срби пјевачи на овој слави сви, из свих крајева и докажимо свијету, да смо један народ, једно срце и једна душа! Запјевајмо слешки српску pjesму громким гласом сви ми свјесни Срби пјевачи »од Солуна до Будима, гдје год српског тића има«!

I.

Молимо свако српско пјевачко друштво да најкашње до 1. фебруара г. 1914. (по старом календару) јави, хоће ли доћи на славу, и ако ће доћи, да нам пошаље списак својих чланова који долазе, и означи којим пругом и којим путем долази, да би се могло постарати за стан и попуст на жељезници и лађи.

II.

На слави ће се у заједничким зборовима пјевати: и то у мушком збору: Маринковићева »Хеј Трубачу«, у мјешовитом збору пак Топаловићева »За барјак«. Свако пјевачко друштво нека тачно научи ове пје-

У Трсту је владика — по гласу извјештаја отуда — одсио у гостионици »код Метерниха«.

Познато је да је владика своје тродневно бављење у Трсту опјевао у pjesми »Три дана у Тријесту«, коју је одмах у Бечу штампао. Навешћемо само нешто из владине описа, не зато што су то узор-стихови (има их његош куд и камо љепших), већ што њихову садржину потврђују и службени извјештаји, у колико то спада у њихов дјелокруг.

Сиње море мирно спава у својој колијевци, Рекао би да природа сва сасвим спава и почива; Другог гласа чут' не можеш на ширину валовиту Доће »Штирмер«, смјело гази чрез пучину... стековидну....

СТИГОШЕ:

Тријест спава у тишини, чут' у њему ништа не мож'! До помукли кадрад који глас метала свештенога И морнара савиного по ђекоји крупни зијев, Мал' помало зора сину у красоти и прелести, Растворише звона ваздух, све оживе по Тријесту....

Ускоро се pjesник појави на балкону гостионице да гледа »картину несравњену« и »Тријест горди и богат на дивноме бр'егу морском«. Мало после доби позив да буде на ручку код грофа Штадиона, тршћанскога намјесника. Три дана је провео као гост, био је и на малој војничкој смотри, и у позоришту.

Скупа смо се ми сви веселили, Гледајући грациозну Флору, Сјајну звјезду тршћанског театра...

Божовић. Чешће свраћа у поједине радње и по штошта купи, а нарочито радо разгледа јувелирске трговине.

Кажу — вели се даље у извјештају — да намјерава набавити и инструментне премјеравања да би Црну Гору геометријски снимии, и већ је у томе смислу чинио неке кораке.

Али најчешће свраћа кући кнеза Милоша Обреновића, у чијем се друштву обично и на улици виђа, па се с њим походи и Daum's Elisium.

Још тада се — дакле у почетку 1844. — биљежи како би владика желио од кнеза Милоша зајам од 10.000 дуката, да би с Турцима могао борбу продужити. Познато је шта се даље доводи у везу с тим — али овдје није о томе ријеч.

Око половине марта (по новом) владика је већ био у Трсту, одакле је 26. марта стигао у Млетке. По извјештају грофа Палфаја, млетачкога гувернера, владика је ту био понајвише у друштву са руским генералним конзулом Фрајгангом, и већ је 30. марта пошао у Трст.

Наскоро је по том пошао у Црну Гору.

По извјешћу из Задра (од 21. априла) владика је у Котор стигао 13. априла, и сјутра дан је, у пратњи брата Петра који га је заступао, више сенатора и других лица која су га у Котору сачекала, на Цетиње отишао.

У Котору је изјављивао како су му у Бечу и кнез Метерних и сви страни посланици говорили да рата црногорско-турскога не треба и неће да буде, јер ће Европа расправити њихове ствари. Уз то је додао да ће збиља тако бити тек онда када се његови захтјеви испуне. — Па ипак, казује извјештај, изгледа да га Беч није у свему задовољао...

У књижевном погледу овом путу нападају осим »Три дана у Тријесту« још три pjesме. То су »Мисаок«, која је, према запису, испјевана тада у Бечу, pjesма без имена која је послеје названа »Философ, астроном и поета« и која је написана при повратку у Трст (10. марта), и доцније (5. јула на Цетињу) написана, али овим путем — изазвана pjesма једном владину сапутнику (проти Јакову Поповићу),

Тегобе на које је наилазио, гледајући да у Бечу успјешно сврши државни посао, позвале су га брзо да се врати себи, мислима, и тешком положају. Резултат је тога у дјвема дубоким, филозофским, pjesмама владиним, нарочито у pjesми »Мисаок«, најдубљем представнику мисаоне лирике наше. Његове мисли су се збиља развијале све јаче у том правцу и дале су наскоро, 1845 »Лучу Микрокозма«.

Андра Гавриловић.

сме. Ово пјевање у заједничким зборовима је обавезно за свако пјевачко друштво. Молимо наше пјевачке дружине, да са својим најбољим пјевачима увјежбају Маринковићев »Јуначки поклич«, који ће се тако у узоритом великом збору заједнички отпјевати.

Партитуре ће Савез послати сваком пријављеном друштву.

III.

У смислу наших правила, у утакмици могу учествовати само пјевачка друштва, која су чланови Савеза, шта више, за ове је то учествовање обавезно, но може се у изванредном случају извинити. Сваки наш члан дакле нека према својој жељи изабере слободно пјесму коју ће у утакмици пјевати. По тој пјесми ће пјевачка друштва бити у три разреда подијељена: први разред који изабере лаку пјесму, други разред која изабере средње тешку, и трећи разред која изабере тешку пјесму. Пјевачка друштва који нијесу чланови Савеза, пјеваће ван утакмице као гости. Како чланови тако и нечланови Савеза могу пјевати само оригиналну српску пјесму и композицију.

IV.

На подиум ће бити припуштен само онај пјевач и пјевачица, који носи савезну значку. Ову дакле сваки пјевач и пјевачица мора набавити о свом трошку. На жељезници и лађи имаће пјевачи попушта, а исто тако ће се и доручак, ручак и вечера по веома умјереној цијени рачунати пјевачима и пјевачицама у нарочито означеним локалитетима. Стан и послугу добијају пјевачи и пјевачице бесплатно, а исто тако је бесплатан улаз за пјеваче и пјевачице на свима концертима и осталим забавама.

V.

Да би свечана поворка српских пјевачких што импозантнија била, молимо да сва пјевачка друштва која желе први, други или трећи дан да поју у цркви, да нам то јаве. Тачан распоред славе добиће свако пријављено пјевачко друштво благовремено.

Ми топло препоручујемо најбољих свих срп. пјевачких друштава проглас Савеза за I. пјевачку славу Срба пјевача. Наша срп. пјевачка друштва треба да су свјесна о томе да једино од њих и њиховог прегалаштва зависи, хоћемо ли моћи једном и на овом пољу народног нам живота доћи до смишљена, организована, систематска рада, дакле до рада озбиљне вредности, или ћемо и на томе дакле остати код оне растројености и оног пуког дилетантизма веома проблематичне вриједности, који данас влада још код велике већине наших пјевачких друштава.

Ова слава ће онда тек одговорити цијељ својој и онда тек уродити правим успјехом, ако се на њој искупе наша српска пјевачка друштва из свих српских крајева, дакле: из Србије, Црне Горе, Далмације, Босне, Херцеговине, Хрватске, Славоније, Угарске и Аустрије. Онда ће она тек да буде снажна манифестација српског културног јединства и онда ће се тек моћи да прикаже српска пјесма у таквом збору, какав јој приличи.

ЗВАНИЧНИ ОГЛАСИ

Изашли су из штампе и могу се добити код свих књижара у Краљ. Црној Гори:

Правила за извршење законских о таксама — 70
Уредба о суд. и финансијским властима у новоослобођеним крајевима — 50
Уредба о школама у новоослобођеним крајевима и Правила за ученике учитељске школе — 50

Закон о уређењу Варошких општина са Правилником — 1—

Број 57. Из канцеларије Управе Држ. Штампарије, јануара 1914. Цетиње.

Стјечај

Санитетском Одјељењу Краљ. Министарства Унутрашњих Дјела потребити су три марвена љекара. Годишња плата је свакојему по (3000) три хиљаде перпера.

Првијенство имају Срби, па Словени, а у недостатку ових и других народности према квалификацијама.

Молбе и декрете о школовању као и увјерења о службовању, треба слати непосредно Санитетском Одјељењу.

Рок пријаве до 1. марта 1914.

Број 280. Из Санитетског Одјељења Краљ. Министарства Унутрашњих Дјела 21. јануара 1914. год., на Цетињу. 2—3

ПРИВАТНИ ОГЛАСИ

КРАЉ. СРП. ТРГОВАЧКА АГЕНЦИЈА
У Александрији (Египат).

Agence Commerciale du Royaume de Serbie
ALEXANDRIE, Egypte.

Адреса за телеграм: Yelitch—Alexandrie.

Недјељни извјештај са Александријског трга

ВОЛОВИ:

из	заостало из пр. нед.	увезено	заклаано	остало у карант.
Србије	—	—	—	—
Турске	—	—	—	—
Сирије	—	—	—	—
Др. земаља (Бајрута)	—	45	45	—
Домаћих	—	—	—	—

Цијена је овчјетини »en gros« у кланици дин. 2—2, 20; говеђини 1,80—2, — ока меса

ЦЕРЕАЛИЈЕ (за 100 кгр.):

Пшеница 22,75; Јечам 17,75; Кукуруз 16,75; Пасуљ 24—46. динара.

Трошкови износе 3,10—3,30 динара на 100 килограма до Александрије. Горње су цијене франко бордо.

БРАШНА:

Руско: № 0 30,25; № 1 29,25; N-r II 28,25; N-r III 27,25 динара;

Румунско: N-r IV 28,25; N-r III 27,50; N-r II 26,50; N-r I 25,50 динара;

Бугарско »Сила«: N-r 0 —, —; N-r I, —, —; N-r II —, —; N-r III —, — динара;

Српско: N-r 0 —, —; N-r I —, —; N-r II —, —; N-r III —, — динара.

Трошкови су 3—3,10 на 100 килограма.

Горње су цијене франко бордо Александрија.

СИР И МАСЛО (за 1 кгр.):

Качкавал 1,60—2,40 дин.;

Обичан сир 1,25—1,35 дин.;

Масло 3,—3,50 динара.

Трошкови су до Александрије 7—8 дин. на 100 килограма. Царина 8 1/2 % од вриједности.

РОБА КОЈА СЕ ИЗВОЗИ ИЗ ЕГИПТА

КОЖЕ:

Са александријске кланице:

Суве воловске сушене на вјетру, тежине од 3—7 килограма, дин. 3,20 килограм.

Суве воловске сушене на вјетру, тежине од 8—20 килограма, дин. 2,90 килограм.

Суве биволске сушене на вјетру, тежине од 8—20 килограма, дин. 2,80 килограм.

Горње се коже мјере без главе, ушију, рогова, ногу и репа и за око су згодне.

Коже из унутрашњости Египта (сеоске):

Суве воловске на вјетру сушене, тежине од 2—8 килограма, дин. 3,10 килограм.

Суве воловске на вјетру сушене, тежине од 8—20 килограма, дин. 2,76 килограм.

Суве биволске на вјетру сушене, тежине од 4—8 килограма, дин. 2,76 килограм.

Суве биволске на вјетру сушене, тежине од 8—15 килограма, дин. 2,85 килограм.

Суве воловске сољене, тежине од 6—12 килограма, дин. 1,75 килограм.

Суве воловске сољене, тежине од 12—25 килограма, дин. 1,65 килограм.

Суве биволске сољене, тежине од 6—12 килограма, дин. 1,60 килограм.

Суве биволске сољене, тежине од 12—25 килограма, дин. 1,65 килограм.

Суве биволске сољене, тежине од 1—3 килограма, дин. 4,30 од комада.

Суве биволске сољене, тежине од 2—4 килограма, дин. 5.— од комада.

Ове сеоске коже продају се без ногу и репа, али глава има од 10 до 12 на сто.

Цијене кожама како са александријске кланице тако исто и из унутрашњости Египта подразумијевају се на лађи у Александрији.

Агенција даје све информације бесплатно свакоме, који се на њу неким трговачким питањем обрати.

Једини славенски Гранд Хотел „БАЛКАН“ у Тријешћу

препоручује се усрдно свима путницима из Црне Горе, који путују преко Тријешћа. Изврсна кухиња, одлична пића, цијене камара почев од перпера 2,50. Цијене умјерене. п. п. бр. 7. 4,5

СТЈЕЧАЈ

Општини Пећској потребна је Бабица, са годишњом платом до девет стотина и шездесет перпера № 960).

Дужност општинске бабице обављаће само у реону ове општине;

Првијенство имају оне, које су већ дуже времена на пракси провеле.

Понуде са осталим документима треба слати овој Управи, гдје се могу добити ближа обавјештења.

Број 145. Из Канцеларије Општинске Управе Пећске — 16. јануара 1914. г., Пећ.

Предсједник,

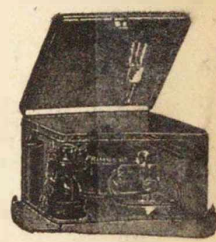
Р. 66, бр. 62, Д. 2,3

МАРКО ЦВЕТКОВИЋ

Апарати за кување

„ПРИМУС“

гору без употребе стијења само чисти петролеум!
Без дима! Без чађи! Не заудара!

Куповна цијена апарата ниска, потрошња малена!
Употребљује се с највећом коришћу у кући, на путовању, за вријеме војничких вјежба, у лову итд.

Траже се заступници!

Водимо преписку на француском, њемачком и енглеском језику.

A/B. B. A. Hjorth & Comp.
Stockholm 209 (Schweden).

п. п. бр. 64, 2,4

ВЕЛИКИ ФОТОГРАФСКИ ЗАВОД за увеличавање фотографија, који увеличава према оригиналним фотографијама *тражи*

„ЗАСТУПНИКЕ“

п. п. бр. 63, 2,3

Адреса: Wien III, Steingasse 9.

Стјечај

Општина вароши Цетиња потребује секретара (благајника).

Компетент мора имати ове услове:

- 1) да је црногорски држављанин;
- 2) да је пунољетан;
- 3) да је доброг владања.

Првијенство имаће онај, који има боље школске квалификације, а при једнаким квалификацијама, онај који је општинар.

Плата је до 3000 перпера годишње по погодби с обзиром на квалификације и раније службовање и рад.

Ко буде изабран, дужан је положити гаранцију од 5000 перпера у готову или 10.000 перпера у непокретности, или три сигурна јемца које прими Општинска Управа.

Молбе са осталим документима треба послати Општинској Управи најдаље до 21 фебруара ове године.

Бр. 194. Из канцеларије општинске управе, 31. јануара 1914. год., Цетиње.

Р. 100, бр. 61, 2,3

Објава

Потписата Управа одржаће у суботу 15. фебруара ове године, од 8—12 сати прије подне у својој канцеларији *лицитацију* *контрата* за *издавање меса*.

Онај који би желио лиценцирати, треба у напријед да положи гаранцију у готову, у непокретности или под сигурним јемством перпера 1000.

Закупник је дужан одмах положити прописану таксу у смислу чл. 47. тач. 90. закона о таксама.

Објашњења се могу добити и прије дана лиценцијације за вријеме канцеларских часова.

Вир, 29. јануара 1914.

Бр. 19.

Управа Општине Вар. Вира

предсједник

П. п. бр. 60, 2,2

Кап. ЛУКА СТАНКОВИЋ

СТЈЕЧАЈ

Према ријешењу Општинског Одбора и Управе од 18. дец. 1913. год. Општина града Пећи, тражи једног инжењера архитекту, који ће обављати дужност општинског инжењера само у реону Општине Пећске.

Годишња плата до *шест хиљада перпера*. Кандидат мора да је свршио, инжењерски факултет, на неком од признатих европских универзитета.

Првијенство имају они, који су дуже времена били на пракси.

Молбу са потребним документима, шаљу се Општинској Управи Пећској, гдје се могу добити ближа обавјештења.

Број 146. Из Канцеларије Општинске Управе Пећске, 16. јануара 1914. год., Пећ.

Предсједник

Р. 90, бр. 62, Д. 2,3

МАРКО ЦВЕТКОВИЋ

СТЈЕЧАЈ

Општини Пећској потребан је *један секретар* са годишњом платом од хиљаду шест стотина и осамдесет перпера (№ 1680).

Првијенство имају они, који су већ били у тој служби и имају дужу праксу, и који су у државној служби били.

Понуде са потребним документима имају се слати Управи Пећске Општине, гдје се и ближа обавјештења могу добити.

Број 144. Из Канцеларије Општинске Управе у Пећи — 16. јануара 1914. г., Пећ.

Предсједник,

Р. 75, бр. 62, Д. 2,3

МАРКО ЦВЕТКОВИЋ

СТЈЕЧАЈ

Према ријешењу Општинске Управе и Одбора од 18. дец. 1913. год. Општини Града Пећи, потребан је *лекар* који ће вршити дужност Општинског љекара у реону Општине Пећске; годишња плата до пет хиљада (№ 5000) перпера.

Кандидат мора да је свршио медицински факултет, на неком од признатих европских универзитета.

Првијенство имају они који су већ дуже вријеме били на пракси, а особито хирургији, а по том они који говоре српским језиком.

Молба са потребним документима треба слати Управи Општине Пећске.

За ближа обавјештења обратити се овој управи. Број 143. Из Канцеларије Општинске Управе у Пећи, 16. јануара 1914. год.

Предсједник

Р. 103, бр. 62, Д. 2,3

МАРКО ЦВЕТКОВИЋ

Поштанске марке

Употријебљене црногорске и из Оријента купујем сваку количину по највишим цијенама. Понуде или пошиљке упутити на A. Weisz Wien I. Adlergasse.

П.п. бр. 2. 5—5

п. п. бр. 38, 3,4
Радња основана 1821. године

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег непрежаљеног сина, односно брата и ђевера

† СИМА Л. СТИЈОВИЋ

који се 16. пр. мј. пресели у вјечност у 21 години свога живота послје кратког боловања, вршећи свету војничку дужност у Ђаковачкој посади, сматрамо за особиту дужност овим путем изјавити најтоплију благодарност г. г. ком. Андрији Ненезићу, кап. Јовану Ранчевићу, Симу Ненезићу и Благоју Перовићу с породицом, који покојника за вријеме болести похотише и нас о току исте извјестише.

Хвала Момишићанима и Љешкопољцима на челу с г. г. свештеником Крстом Поповићем, ком. Савом Радовићем и поручником Димитријом Поповићем, који у великом броју дођоше и покојника ожалише.

Хвала браћи Подгоричанима на искреном учешћу у нашој голомој тузи, а особито хвала нек је поштованом грађанству вароши Пећи, који покојника до вјечне куће допратише и тијем нам тугу ублажише.

Такође нек је хвала г-ђи Аници Поповић и Маши Б. Перовић на онакој њиховој материнској љези, коју су покојнику указивале.

Хвала свима онима, који нам телеграфски, писмено или усмено учешће изјавише.

Још једном хвала свима и свакоме.

Подгорица, 7. јануара 1914 год.

У име ожаловане породице

Р. 178, бр. 24, 1,2

МАТО Л. СТИЈОВИЋ.